

DE 10 GEBODEN VOOR HET BETERE BLADENMAKEN

Hilmar Mulder Hoofdredacteur Libelle

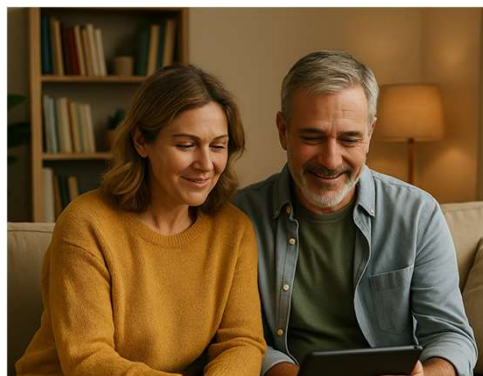
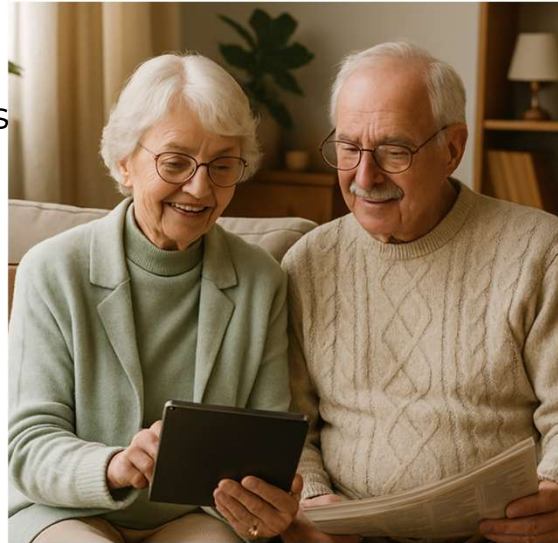
libelle

GEBOD 1: KEN UW DOELGROEP (en wie u wil verleiden) ♦

Bestaande doelgroep

- Ken hun levensfase, behoeften, gewoontes
- Waar lezen ze? Wanneer? Waarom?
- Wat zijn hun pijnpunten en dromen?

En de gewenste doelgroep?

GEBOD 2: ZIE DE COVER ALS UW VOORDEUR

Cover-elementen

- Hoofdbeeld: emotioneel, herkenbaar, intrigerend
- Headlines: beloftes die nieuwsgierig maken
- Layout: overzichtelijk maar prikkelend
- Kleuren: passend bij seizoen/sfeer

GEBOD 3: GIJ ZULT HET BLADRITME BEWAKEN

Opbouw van een blad

- Voorgerecht: luchtige opening, ditjes en datjes
- Tussengerecht: opbouwende verhalen
- Hoofdgerecht: het grootste verhaal
- Nagerecht: ontspanning, service, vooruitblik

In gesprek met Libelle

De meeste verhalen, kranten, tijdschriften die hand van bezig

Haar plezier

Het verpleeghuis waar ik werk, is bij mij met mij. Ik heb ook bij mij, want ik heb iets om mijn bed voor uit te komen en probeer het voor mensen anders te maken. Het is mogelijk te maken. Ze want te studeert een mevrouw die blind is. Het verpleeghuis personeel heeft weinig tijd, dus ik maak af en toe een praatje met haar. Wat zou ik nog meer kunnen doen, dacht ik een paar maanden geleden. In de langgerekte winkel viel mijn oog op kinderspeelgoed. Na wat rondzwaaien

Als ze niet blind was, zouden haar ogen stralen

had ik tien items voor 25 cent per stuk. Ik maakte alle kleine schuim en nam het mee. Ik vroeg mevrouw of ze er nog iets aan had. Daarna liet ik haar voelen. Ze wist meteen wat het was, vroeg hoe het eruit zag en of ze het mocht houden. Het is dat ze blind is, anders zou ik zeggen dat haar ogen straalde. Toen ik wegging, vroeg ze waarom ik weet kwam. Wat is het fijne om een ander een plezier te doen. Een vrolijkheid

Sterke vrouw

De 3-jarige tweeling wil helpen velen en zelf de toef denken. "Dat kunnen wij wel, want" Als ik de plastic, Zip en Jumbo-borden omgeef, zegt Milla: "Wij willen echt helpen. Wij zijn ook mensen, hè?" Lieve Milla, voor de Heide

Dit doe ik

MARJA HOOGERVORST: "Tien jaar geleden zag ik een donos van buurtgenoten. Het is dat ze blind is, anders zou ik zeggen dat haar ogen straalde. Toen ik wegging, vroeg ze waarom ik weet kwam. Wat is het fijne om een ander een plezier te doen. Een vrolijkheid

Elke week vertelt een krant wat zij voor een ander doet.

OOK IN LIBELLE?

Weg rust

In Libelle zit ik in het artikel 'Ist dat ding weg'. Ook ik ben iemand die regelmatig haar telefoon checkt. Maar na dit verhaal nam ik me voor om dat bewaart mee om te gaan en eens wat vaker een boek of tijdschrift te lezen. Vergevens ben ik in Libelle de rubriek 'Ja' Nee wil je meentemen? Volg ons op Instagram. Nee, we even niet! O kuu, het moest gelezen verhaal op Libelle al over tegenvallende reisbestemmingen. Nee, ik kijk wel! Thema

Alles om mij op die telefoon te krijgen

de column van Anne Wille, en Wilke heeft online ook een dagboek. Nee, ik ga het niet lezen! Ik pak toch maar even mijn telefoon en mail Libelle om te vertellen dat dat me er alles aan doet om letters wel hun telefoon te laten gebruiken. Esther van Duin

Elke week vertelt een krant wat zij voor een ander doet.

JA/NEE

JA 56% NEE 44%

Versie honing

JA 41% NEE 59%

Filterkoffie

JA 30% NEE 70%

Moestuin

JA 83% NEE 17%

Zomerbloes

JA 59% NEE 41%

Gegrilde paprika

JA 63% NEE 37%

Lippenbalsem

Elke week vertelt een krant wat zij voor een ander doet.

Acteur en presentator
TOM WAES

"Ik wil IETS DOEN met wat er is gebeurd"

Er is niet een boek van hem uit én hij speelt de hoofdrol in een nieuwe Belgisch-Nederlandse tv-serie. Tom Waes (50) is weer volop aan het werk, maar een makkelijk jaar had hij door een auto-ongeluk en de mislepe daarvan niet. "Het was een serieuze wake-up call."

Interview: LILIANE VAN DUIN. Foto: Jeroen van der Meer

GEBOD 4: GIJ ZULT VARIËREN MET VERTELVORMEN

Vertelkracht versterken

- Elke lezer heeft een andere voorkeur
- Afwisseling houdt de aandacht vast
- Verschillende vormen bereiken verschillende generaties

GEBOD 4: GIJ ZULT VARIËREN MET VERTELVORMEN

GEZONDHEID

1 EEN HARTSTILSTAND IS HETZELFDE ALS HARTFALEN.
FEIT ☐ FABEL ☐

2 De afdruk van een sok in het been kan duiden op hartfalen.
FEIT ☐ FABEL ☐

3 Het risico op hart- en vaatziekten is bij vrouwen vóór de overgang even groot als erna.
FEIT ☐ FABEL ☐

4 Vrouwen die tijdens de zwangerschap een hoge bloeddruk hadden, lopen meer risico op hart- en vaatziekten.
FEIT ☐ FABEL ☐

5 HET HART VAN EEN VROUW KLOPT SNELLER DAN DAT VAN EEN MAN.
FEIT ☐ FABEL ☐

6 Hartklachten worden vaak verward met overgangsklachten.
FEIT ☐ FABEL ☐

7 VOORAL MANNEN OVERLIJDEN AAN HART- EN VAATZIEKTEN.
FEIT ☐ FABEL ☐

8 Vrouwen die vroeger in de overgang zijn, hebben een verhoogd risico op hart- en vaatziekten.
FEIT ☐ FABEL ☐

9 TE VEEL SLAPEN KAN HARTPROBLEMEN VEROORZAKEN.
FEIT ☐ FABEL ☐

10 Een hartziekte geeft bij vrouwen dezelfde symptomen als bij mannen.
FEIT ☐ FABEL ☐

11 Vrouwen krijgen later hart- en vaatziekten dan mannen.
FEIT ☐ FABEL ☐

12 Roken verhoogt het risico op hart- en vaatziekten bij vrouwen meer dan bij mannen.
FEIT ☐ FABEL ☐

13 Het is voor een vrouw verstandig om extra alert te zijn als haar moeder of zus vóór haar 65e een hartinfarct kreeg.
FEIT ☐ FABEL ☐

14 HET HART ZIT LINKS IN HET LICHAAM.
FEIT ☐ FABEL ☐

14x feit of fabel?

HART ZAKEN

Tekst: ELSLIEN VAN DIJEN

Te veel slapen is slecht voor het hart: waar of niet waar? Maak de test en ontdek op de volgende pagina hoe het écht zit!

KIJK OP DE VOLGENDE PAGINA VOOR DE ANTWOORDEN

LIBELLE 140

141 LIBELLE

GEBOD 5: GIJ ZULT STOPPING POWER CREËREN

Wat is stopping power?

- Het moment dat een lezer stopt met bladeren
- Die ene kop, foto of layout die 'grijpt'
- Het verschil tussen doorbladeren en lezen
- Het aanstoot-moment: 'Hé Guus, moet je dit zien!'

Hoeveel haaruitval is normaal? Waar dat je van supplementen krijgt? Deskundigen op prangende vragen over
Tineke CHRISTIEN JAA

Hoofthaar is heel bepalend voor ons welzijn. Niet voor niets besteden veel vrouwen aanzienlijk wat tijd en geld aan hoofd en haar. Vaak knapt niet alleen het uiterlijk op van een bezoeker aan de kapper, ook het innerlijk vaart er wel bij. Naarmate we ouder worden, verandert er het een en ander op het hoofd. Zo wordt haar grijs en kan het meer gaan uitvallen of dunner worden, met soms serieuze kopzorgen tot gevolg. Het Erasmus MC in Rotterdam heeft zelfs een speciaal spreekuur voor haaradvies.

Hoofdzaken
Haar groeit in een cyclus van drie fases: de groeifase, de overgangsfase en de rustfase. Na de laatste fase valt een haar uit en start de cyclus, als het goed is, opnieuw. Een haarzakje, ook wel follikel genoemd, produceert gedurende een mensens leven gemiddeld twintig nieuwe haren, en uit één follikel groeien – in eerste instantie – meerdere haren. Komen die haren uit een follikel aan het einde van hun levenscyclus, dan komt er uit die follikel een laatste dan haarje. Zodra die uitvalt, verschrompelt het haarzakje en is het over en uit met de haargroei uit die follikel. Zijn er veel van die verschrompelde haarzakjes,

GEBOD 6: GIJ ZULT GEWOONTES CREËREN

Waarom gewoontes werken

- Herkenbaarheid schept vertrouwen
- Lezers gaan op zoek naar 'hun' rubriek
- Voorspelbaarheid in een chaotische wereld

NIEUWE
RUBRIEK!

Vraag het de dokter

Mienke Rijndijk is
pijnspecialist bij het
expertisecentrum voor
gordelroos van het
UMC Utrecht.

Is het zinvol om je te laten
inenten tegen gordelroos?

Marijke (60): "Ik twijfel of ik me zal laten inenten tegen gordelroos. Hoe groot is het risico dat ik dit krijg, hoe erg is het, en beschermt de vaccinatie inderdaad ook tegen dementie?"

Pijnspecialist Mienke: "Elk jaar krijgen zo'n 90.000 mensen gordelroos. 25% van de Nederlanders zal het ooit in zijn of haar leven krijgen. Het is een van de pijnlijkste aandoeningen die ik als arts zie, ik zou vaccinatie zeker aanraden als je ouder bent dan zestig jaar. Dan loop je het meeste risico. Gordelroos kun je alleen krijgen als je ooit waterpokken hebt gehad. Omdat kinderen hietegen in Nederland niet worden ingeënt, geldt dat voor bijna iedereen. Je draagt daarna voor altijd het herpesvirus bij je, en dat kan opvlammen bij vermindering van de weerstand. Het begint in een zenuwknop, vaak aan één kant van het lichaam. Zodra het virus de huid bereikt, uit zich dat in blaasjes en een branderige, jeukende huid. Vaak in het gordelgebied, vandaar de naam gordelroos, maar het kan voorkomen op het hele lichaam. Meestal verdwijnt de huiduitslag na zeven tot tien dagen en geneest gordelroos vanzelf, maar de zenuw waarin gordelroos is ontstaan kan zo ontsteking als dat zenuwbeschadiging ontstaat. In dat

erg dat mensen geen kleding meer kunnen dragen. Gordelroos kan mensen wanhopig maken, gezonde ouderen kunnen er blijvend gehandicapt door raken. Het is een ziekte waar een grote groep mensen last van heeft, al is aan hen niets te zien. Soms helpen bepaalde zalven, maar meestal worden anti-epileptica of antidepressiva voorgeschreven of wordt een zenuwblokkade geprobeerd. Maar voorkomen is beter. Het is belangrijk om alert te zijn op blaasjes en direct naar de huisarts te gaan bij het vermoeden van gordelroos. Die kan virusremmers voorschrijven. Dit is nog niet standaard opgenomen in het huisartsprotocol, maar de internationale literatuur is er eenduidig over.

"25% van de Nederlanders gaat dit ooit in zijn of haar leven krijgen"

Als vaccin wordt Shingrix aanbevolen, dat is bewezen effectief. Recent onderzoek laat zien dat het mogelijk ook werkt bij het uitstellen of verminderen van dementie. Tot nu toe is het vaccin alleen gratis beschikbaar voor mensen die tot de risicogroepen behoren en aan zenuwbeschadiging hebben

Sylvia

Sylvia Witteman (59)
is getrouwd, heeft
een dochter (27),
twee zoons (24 en 29)
en kat Siepie.

Voor de zoveelste keer moesten we na de zomervakantie constateren dat we 'voor de zekerheid' veel te veel kleren hadden meegenomen: vesten, truien, lange broeken, dichte schoenen. "Nu doe ik het echt nooit meer", zei ik. "Ik heb twee weken alleen maar shorts en teenslippers gedragen. Daar zeulen we dan die enorme koffer voor rond! Dit is de laatste keer geweest." Huisgenoot P was het met me eens. Niet veel later mochten we het buitenhuisje van mijn zus lenen. Het was stralend weer. We gooiden wat spullen in een tas, dit keer dus geen vesten, truien, lange broeken en dichte schoenen, en reden naar de datsja in de altijd mooie bommelwaard. Daar zaten we, in de zonnige tuin, in de shorts, met teenslippers. "Heerlijk, hè?" zeiden we tegen elkaar. Toen schoof er een wolk voor de zon. We leken er achteloos naar, als muizen naar een passerende kat. "Die gaat zo weer weg", zeiden we nog. Dat was niet zo. Een kille windvlaag waaidde om onze blote armen en benen. We leken elkaar aan. In het huisje lag gelukkig een verveten vestie van mijn zus. Voor

In Zaltbommel liepen we een grote sportzaak binnen met hoodies zo ver het oog reikte. Ik trok een grijze uit het rek, maat XL. "Inpakken en wegwezen", zei ik. Ik heb een hekel aan kleren kopen, vooral voor iemand anders. Maar P liep door die winkel als een hond in een slagerij. "Hé, dit is precies zo'n trainingspak dat ik al een tijdje zoek. Deze tennisschoenen neem ik ook. Ze zijn enorm afgeperst en dan heb ik meteen geen koude voeten meer. O, en die polo daar..." Met een grote stapel spullen verdween hij in een pashokje. Had ik al gezegd dat ik een hekel heb aan kleren kopen, vooral voor iemand anders? Het duurde lang voordat hij weer tevoorschijn kwam. Heel lang. "Nog even, hoor", zei hij. "De zakken van die broek zijn niet diep genoeg voor tennishoeken, maar ik zag nog een andere hangen. Kun jij intussen even kijken of deze schoenen er misschien ook in een maat groter zijn? En die polo in het blauw? Sokken moet ik trouwens ook hebben." Pas anderhalf uur later stonden we bij de kassa, beladen met kleren en schoenen. "Laat de koi maar komen", zei P. tevreden. Buiten was de zon alweer vrolijk aan het schijnen. 23 graden was het, geen wolkje te bekennen. Zo bleef het ook de rest van het weekend. We hadden ertoe aan shorts en teen-

Daar liep P door
die sportzaak,
als een hond in
een slagerij

Anne-Wil

Anne-Wil heeft twee kinderen, zes kleinkinderen, is getrouwd met Ihan en runt een broodjeszaak. Samen met dochter Manon gaat ze een dagje naar de sauna.

DONDERDAG
Gek genoeg ben ik nog nooit in een sauna geweest: het leek me te warm en vooral ook te bloot. Maar van de week belde Manon dat ze alles had geregeld. Ze heeft een massage voor ons geboekt en Wouter kan een dagje in de lunchroom werken. "Je hoeft alleen je badjas en slippers mee te brengen." Toen kon ik geen nee meer zeggen. Na best een lange rit, worden we ontvangen door een vrouw in een witte jas, die ons wijst maakt. De kleedkamer is een ruimte met bankjes en kastjes. Terwijl we ons uitleden realiseer ik me dat ik mijn dochter al een hele tijd niet meer naakt heb gezien. Aan haar laatste zwangerschap heeft ze een ferme boezem overgehouden. Mijn badjas zit trouwens ook krappert dan ik had verwacht. Ik maak een stevige knoop en stel voor om eerst te gaan zwemmen, maar Manon zegt dat we eerst in een sauna moeten, omdat dat beter is voor de doorbloeding. In een ruimte vol hete mist gaan we op het laagste bankje zitten. "Dan kun je beter aan de hitte wennen." Ik kan de mensen om me heen nauwelijks zien en dat vind ik een prettig idee. Na een paar minuten begin ik te zweten en water af. Daarna plons ik het zwembad in. In eerste instantie vind ik het raar om zonder badpak te zwemmen, maar dan voelt het lekker vrij. Nadat we wat baantjes hebben getrokken, gaan we op een bedje liggen met een tijdschrift. Na een minuut of tien voel ik mijn oogleden zwaar worden. Iemand schuift aan mijn arm. "Mams, het is tijd voor de lunch." Verward kijk ik om me heen. Ik heb een paar seconden nodig om te bedenken waar ik ben. "Moeten we ons aankleden?" Niet nodig, zegt ze. In de eetzaal zitten alleen maar mensen in hun badjas en slippers.

Ik kijk omlaag, mijn badjas staat open tot mijn navel

Ik grinnik, het lijkt wel een sanatorium. Net als we zitten te genieten van een heerlijke salade, komt een oudere man in een donkerbruine badjas naar ons toe. Hij heeft een bekend gezicht, maar ik kan hem niet plaatsen. "Wat grappig dat ik je nou hier tegenkom", zegt hij. "Ik was al van plan een dezer dagen contact met je op te nemen." Blijkbaar glimlach ik vaag, want hij voegt er vervolgens aan toe:

GEBOD 7: EEN BEELD ZEGT MEER DAN 1000 WOORDEN

Kracht van beeld

- Snellere hersenverwerking dan tekst
- Emotionele impact veel groter
- Visueel gepresenteerde informatie wordt beter onthouden

HET OOG WIL OOK WAT

Oplossingen voor
oogproblemen

Tranende ogen in de ochtend of wazig zicht na een nacht scrollen: veel mensen kampen met oogklachten. De meest voorkomende zijn droge ogen en tranende ogen. Wat ze betekenen én wat je eraan kunt doen.

AMANDA VAN SCHAIK

Droge ogen op kantoor, tranende ogen op de fiets, rode ogen, een trillend ooglid, troebele ogen na een middagje handwerken: er is veel leed op het gebied van de ogen. Wanneer is het onschuldig en wanneer moet je toch even naar de dokter? Libelle vroeg advies aan de experts: oogarts Sodaba Khatib van Het Oogziekenhuis Rotterdam, gespecialiseerd in de oogkas, oogleden en traanwegen, en oogarts Gergely Losonczy, hoornvliespecialist van het Radboudumc in Nijmegen. Zij leggen uit wat de meest voorkomende oogklachten betekenen én wat eraan te doen is.

TRANENDE OGEN

Ogen kunnen flink tranen, soms zelfs zo erg dat zien lastig wordt. Bijvoorbeeld op de fiets of tijdens het hooikoortsseizoen. Maar soms lijken ze ook zonder duidelijke aanleiding te blijven lopen. Wat gebeurt er? Het klinkt tegenstrijdig, maar tranende ogen kunnen juist een gevolg zijn van droge ogen. Wanneer het hoornvlies – het heldere oppervlak van het oog – uitdroogt of geïrriteerd raakt, sturen zenuwen een seintje naar de traanklier om extra tranen te produceren. Deze reflextranen helpen om het oogoppervlak weer vochtig te maken of om een irritatie, zoals kou, wind, stof, pollen of rook, weg te spoelen. Een tweede mogelijke oorzaak is een verstopping van de traanafvoerwegen. Bij ouderen kan het ook komen doordat het onderooglid naar buiten kantelt, waardoor tranen over de wang lopen. Soms helpt een kleine operatie.

Wat kun je doen? Gebruik kunsttranen – te koop bij drogist en apotheek – en draag een (zonne)bril bij wind en

kou. Vermijd make-up of crèmes dicht bij de ogen en wrijf niet in je ogen: dit kan de irritatie verergeren.

Wanneer hulp zoeken? Als klachten aanhouden of het telkens hetzelfde oog betreft. Ga ook bij pijn, roodheid of zichtvermindering langs de huisarts of optometrist.

DROGE OGEN

Iets branderig, jeukend of zanderig gevoel in de ogen, alsof er een vuiltje in zit. Na een paar uur achter de laptop, het lezen van kleine lettertjes of handwerken, voelen de ogen zwaar en branderig.

Wat gebeurt er? Droge ogen hebben meestal te maken met de kwaliteit van de traanfilm. De tranen verdampen te snel, bijvoorbeeld doordat het vettige laagje dat normaal beschermt, te dun of van slechte kwaliteit is. Dat komt door een verstoord werking van de melbokkieren. Die zitten in de rand van je oogleden.

De klassieker klopt: wortels zijn echt goed voor je ogen

Langdurig focussen, zoals achter een beeldscherm zitten, zorgt ervoor dat we minder vaak knipperen, waardoor ogen droog en geïrriteerd raken. Een andere oorzaak is een verminderde traanproductie, bijvoorbeeld bij ouderen, door bepaalde aandoeningen of medicatie of na hormonale veranderingen. Een vermoeid gevoel met lezen of computersgevoel kan bij mensen

libelle

GEBOD 8: BETROKKENHEID IS ALLES

Klassieke engagement-tools

- Ingezonden brieven: lezers aan het woord
- Puzzels/rebussen: actieve betrokkenheid + prijzen
- (Foto)rubrieken: lezers als contentcreators
- Polls en kwesties: mening vragen = betrokkenheid

...ik mijn zoon naar de crisisopvang bracht

Noomi (46): "Mijn ogen zijn zo dik van het huilen dat ik ze nauwelijks openkrijg. Ik voel me als verdood, maar één ding weet ik direct: Jim is weg door mijn toedoen. Ik voel me opgelucht en schuldig tegelijk. Het liefst zou ik hem nu bellen, maar dat mag de eerste vierentwintig uur niet. Zodra ik aan koffie denk, beginnen de tranen alweer te stromen; Jim maakte 's ochtends altijd cappuccino voor me. Ik loop langs de kapotte trapspijl, die hij tijdens een van zijn woedeaanvallen doormidden trapte. Ook de keukeur en het servies moesten het ontgelden, maar zijn geschied vond ik misschien wel het ergst. Jim is mijn oudste kind en mijn moeilijkste kind. Via mijn ex is hij erfelijk belast. In zijn familie komen manische depressiviteit, autisme en extreme gedragsstoornissen voor. Dat Jims vader in Spanje een nieuw gezin begon en ons vanaf dat moment negeerde, bracht nog meer schade aan bij dat jongetje. Jim was een huilbaby, en als dreumes beet hij geregeld zo hard in mijn schouder dat ik er lichte klens aan overhield. Als klein kind kon hij in drie seconden van vrolijk naar woedend gaan. Ik denk aan alle therapeuten, psychologen en psychiaters die we bezochten. Na een observatie in een kliniek kreeg hij onder meer de diagnose ODD, wat staat voor Oppositioneel Opstandige Stoornis. Dat verklaart zijn

dus. Alsof mijn hoofd daarnaar staat! Ik zeg mijn middelste zoon Faas gedag en even later zit mijn auto vol vrolijke dertienjarigen. Gek genoeg doen het gelach en hun gesprekken me goed. Na de wedstrijd vraagt Ties of hij een vriendje mee naar huis mag nemen. Ja, natuurlijk, eindelijk kan dat. Heerlijk om weer andere kinderen over de vloer te hebben. Ties en Faas namen allang niemand meer mee naar huis, uit angst voor de scènes die hun broer schopte. Zoals eergisteravond. Toen Jim onverwacht thuiskwam, terwijl hij ergens anders zou eten. Hij riep dat hij wel zou mee-eten en hij ontplofte gewoon. Hij schreeuwde, schold en smeet mijn bord stuk. Toen knapte er

"Zijn intense gesnik onderweg zal ik nooit vergeten"

iets in mij. Mijn hart, waar hij zo vaak op had getapt, veerde voor het eerst niet meer terug. Ik dacht alleen maar: jij moet nu weg, mijn huis uit. Toen ik dat zei, zag hij dat het menens was. De volgende ochtend belde ik met het Centrum voor Jeugd en Gezin, dat mij al een tijd begeleidt. Diezelfde dag regelden zij een plek op de crisisopvang. Het intense gesnik van Jim onderweg zal ik nooit vergeten.

JA/NEE

Uit de OUDE DOOS

ANS PRINSEN (76): "Er zijn weinig foto's waar ik met mijn ouders, broer en zus op sta. Deze foto is genomen in 1960, op de trap van het stadhuis in Aalten tijdens een bruiloft. Twee jaar geleden zocht een mevrouw mij op. Ze bleek de dame te zijn die trouwde op het moment dat deze foto is genomen, zeven jaar voordat mijn broer overleed. Een mooi moment dat mij terugbracht naar die dag."

Ook een herinnering delen? Stuur ons een duidelijke (scan van een) foto met het bijbehorende verhaal via libelle.nl/uitdeoudedoo.

DEER GEEFT RANGIJE VAN DE MEDIA STYLING LONA MAKE-UP FABRIEKE JANSEN

libelle

GEBOD 9: GIJ ZULT UW SUCCESSEN HERHALEN

Succes is geen toeval maar reproduceerbaar: blijf doen wat werkt, maar maak het steeds beter

- Wat vinden jullie goed werken?
- Waar kregen jullie veel reacties op?
- Wat werd het meest gelezen? Welke schrijver raakt?
- Maar herhaling mag nooit saai worden

t

libelle

GEBOD 10: GIJ ZULT UW LEZERS VERRASSEN!

Verrassing binnen vertrouwdheid

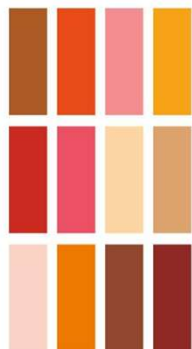
- Bekende rubrieken, onverwachte invalshoeken
- Vertrouwde stem over nieuw onderwerp
- Klassiek format, moderne twist
- Layout en eigen sfeer per editie

libelle

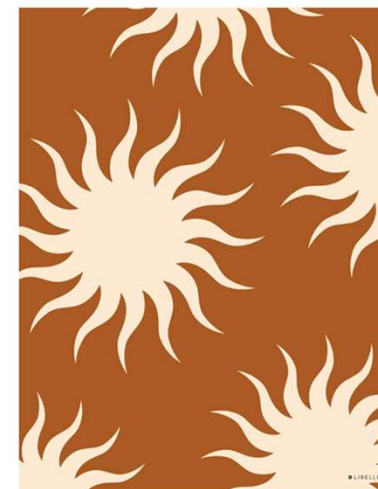
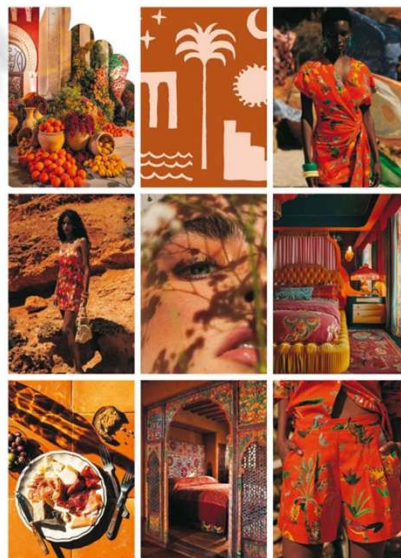
GEBOD 10: GIJ ZULT UW LEZERS VERRASSEN!

LIBELLE 28 Samen

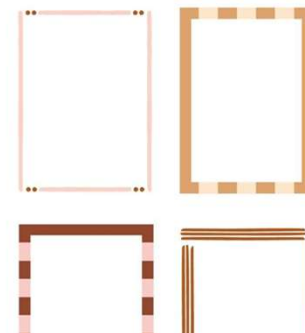
woord
w
w

"Het leven wordt
langzaam weer
normaal, maar
ik zorg dat DIE
LICHTJES blijven
branden"

LIBELLE

LIBELLE

libelle

DE GOUDEN REGEL

**"Ken je lezer, vertrouw
je gevoel en
durf te verrassen
binnen vertrouwde kaders"**

Nog vragen?

libelle